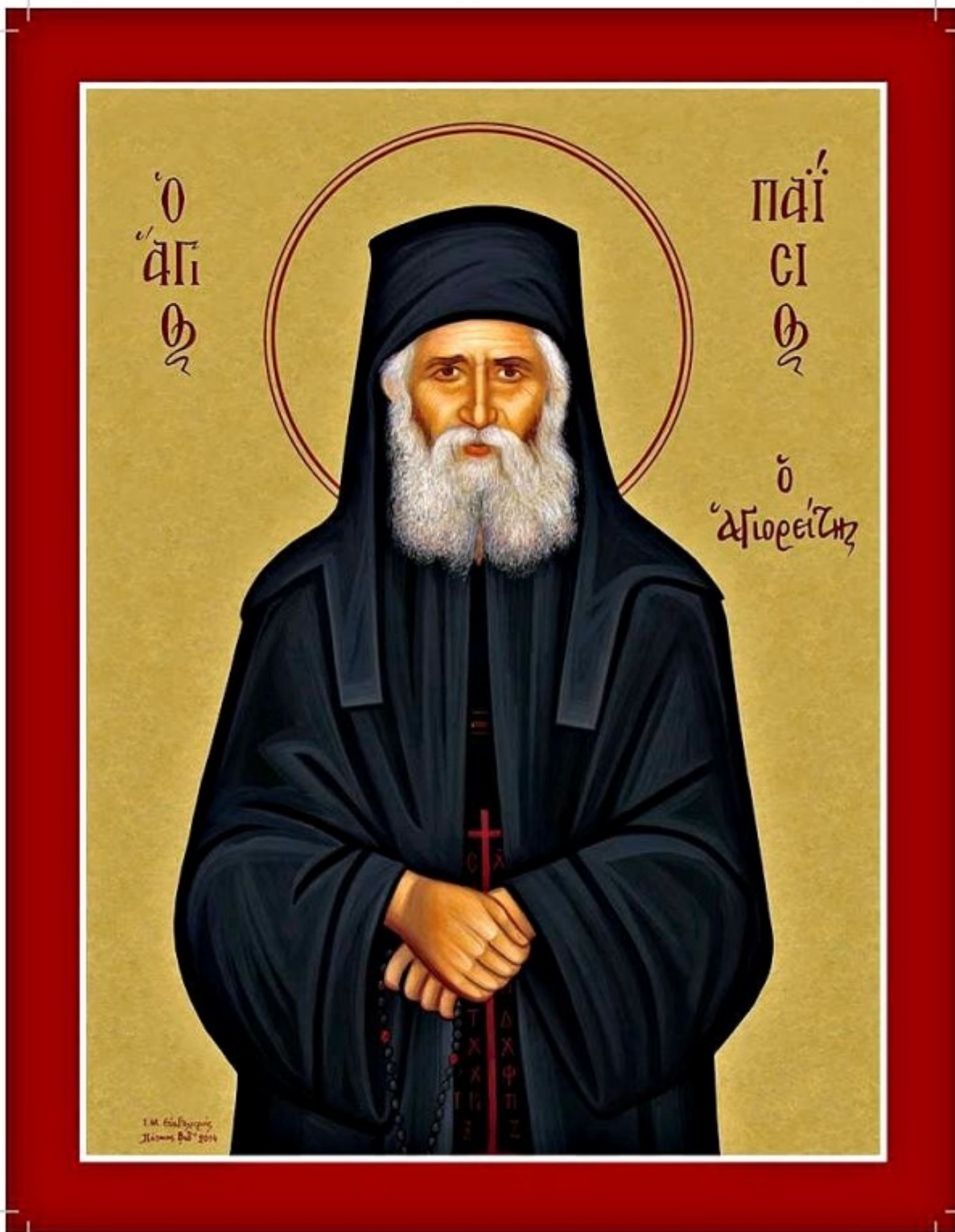

‘Άγιος Παΐσιος: «Θα έρθει καιρός πού όλοι θα πιστέψουν»

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Γέροντα, πώς συμβαίνει άνθρωποι πιστοί νά φθάνουν στην αθεία;

- Στο θέμα αυτό μπορεί νά υπάρχουν δύο περιπτώσεις. Στην μία περίπτωση μπορεί

νά ήταν κανείς πολύ πιστός, νά ενήργησε ή δύναμη τού Θεού στην ζωή του μέ πολλά χειροπιαστά γεγονότα, και ύστερα νά έφθασε σέ μιά θόλωση στο θέμα της πίστεως.

Αυτό συμβαίνει, όταν λ.χ. κάνη κανείς άσκηση αδιάκριτη με εγωισμό, πιάνη δηλαδή ξερά την πνευματική ζωή. «Τί έκανε ό τάδε Άγιος; λέει, θά το κάνω και έγώ», και αρχίζει νά κάνη μιά αδιάκριτη άσκηση.

Σιγά-σιγά όμως, χωρίς νά το καταλάβη, δημιουργείται μέσα του μιά ψευδαίσθηση ότι, άν δεν έφθασε στά μέτρα του τάδε Αγίου, κάπου εκεί κοντά πρέπει νά είναι. Έτσι συνεχίζει την άσκηση. Αλλά, ενώ πριν από αυτόν τον λογισμό τον βοηθούσε ή θεία Χάρις, τώρα αρχίζει νά τον έγκαταλείπη.

Γιατί, τί δουλειά έχει μέ τήν υπερηφάνεια ή Χάρις τού Θεού;

Όποτε δέν μπορεί πιά νά κάνη τήν άσκηση πού έκανε προηγουμένως και ζορίζει τον εαυτό του. Μέ το ζόρισμα όμως δημιουργείται άγχος. Έρχεται και ή υπερηφάνεια πού είναι μιά αντάρα και του δημιουργεί μιά θόλωση.

Και ενώ είχε κάνει τόσα και είχε ενεργήσει ή θεία Χάρις και είχε γεγονότα, αρχίζει σιγά-σιγά νά έχη λογισμούς απιστίας και νά αμφιβάλλη για τήν ύπαρξη του Θεού.

Ή δεύτερη περίπτωση είναι, όταν θέληση ένας αγράμματος νά ασχοληθή μέ το δόγμα. Έ, αυτός δέν είναι καλά!

Άλλο νά ρίξη μιά ματιά, για νά γνωρίση το δόγμα. Άλλα και ένας μορφωμένος άν πάη υπερήφανα νά ασχοληθή μέ το δόγμα, και αυτόν, επειδή έχει υπερηφάνεια, θά τον εγκατάλειψη ή Χάρις του Θεού, και θά άρχιση νά έχη αμφιβολίες.

Δέν μιλάω φυσικά για έναν πού έχει ευλάβεια. Αυτός και μορφωμένος νά μήν είναι, μπορεί νά ρίξη μιά ματιά μέ διάκριση, μέχρι εκεί πού μπορεί νά έξετάση, και νά κατανόηση το δόγμα. Άλλα ένας πού δέν έχει πνευματικότητα και πάει νά ασχοληθή μέ τά δογματικά, αυτός, και άν πίστευε λίγο, μετά δέν θά πιστεύη καθόλου.

- Γέροντα, ή απιστία έχει έξαπλωθή πολύ στην εποχή μας.

- Ναι, άλλα συχνά βλέπει κανείς και σ' αυτούς ακόμη πού λένε ότι δέν πιστεύουν στον Θεό νά ύπάρχη μέσα τους κρυμμένη λίγη πίστη. Μιά φορά μού είπε ένα παλληκάρι: «Δέν πιστεύω ότι ύπάρχει Θεός». «Έλα πιο κοντά, τοϋ είπα. Ακούς το αηδόνι πού κελαηδάει;

Ποιος του έδωσε το χάρισμα αυτό;». Το καημένο ένα κι ένα συγκινήθηκε. Έφυγε εκείνη ή σκληράδα της απιστίας και άλλαξε τό προσωπάκι του.

Άλλη φορά είχαν έρθει δύο επισκέπτες στό Καλύβι. Ήταν περίπου σαράντα πέντε χρονών και ζούσαν πολύ κοσμική ζωή.

Όπως εμείς οι μοναχοί λέμε «αφού είναι μάταιη αύτη ή ζωή, τά αρνούμαστε όλα», έτσι και εκείνοι, από τήν αντίθετη πλευρά, είπαν «δέν ύπάρχει άλλη ζωή» και, όταν ήταν νέοι, άφησαν τίς σπουδές τους και ρίχτηκαν στην κοσμική ζωή.

Έφθασαν σέ σημείο νά γίνουν ψυχικά καί σωματικά ράκη. Ὁ πατέρας τού ενός πέθανε ἀπό τήν στενοχώρια. Ὁ ἄλλος κατέστρεψε τήν περιουσία τής μάνας του καί τήν ἔκανε καρδιακιά. Μετά ἀπό τήν συζήτηση πού κάναμε, εἶδαν τά πράγματα αλλιώς.

«Εμεῖς ἀχρηστευθήκαμε», ἔλεγαν. Ἐδωσα στον ἕναν μιά εικόνα γιά τήν μάνα του. Πήγα νά δώσω καί στον ἄλλο μιά εικόνα, ἄλλα δέν τήν ἐπαιρνε. «Δώσε μου ἕνα σανιδάκι ἀπό αὐτά πού πριονίζεις, μοῦ λέει. Δέν πιστεύω στον Θεό· στους Ἄγιους πιστεύω».

Τότε τού εἶπα: «Ἡ καθρέφτης εἶναι κανεῖς ἢ καπάκι ἀπό κονσερβοκούτι, ἀν δέν πέσουν οι ακτίνες του ἡλίου ἐπάνω του, δέν γυαλίζει. Οι Ἄγιοι ἔλαμψαν μέ τίς ακτίνες τής Χάριτος του Θεοῦ, ὅπως τά ἀστέρια παίρνουν φῶς ἀπό τον ἡλιο».

Τους καημένους τους νέους τους ζαλίζουν μέ διάφορες θεωρίες. Εἶχα προσέξει ἐκεῖ στό Καλύβι ὅτι συνήθως δύο μαρξιστές πενηντάρηδες ἐμπαιναν στά γκρουπ τῶν νέων, γιά νά τους ζαλίζουν.

Οἱ μαρξιστές δέν πιστεύουν καί, ὅταν πᾶς νά τους ἀπόδειξης τήν ὑπαρξη του Θεοῦ, κρίνουν τον Θεό καί εἶναι ὄλο ἐρωτήσεις· «γιατί αὐτό, γιατί ἐκεῖνο κ.λπ.».

Ὁ Προφήτης Ησαΐας λέει ὅτι αὐτοί πού δεν θέλουν να σωθούν, δέν καταλαβαίνουν[5]. Μια φορά τους εἶπα: «Βλέπετε τα ἀστέρια; Αὐτά δέν εἶναι βιδωμένα· κάποιος τά κρατά στό στερέωμα. Γιά τον Χριστό, ὅσα εἶπαν οἱ Προφῆτες ἐκπληρώθηκαν.

Ἐχουμε τόσους Μάρτυρες, πού ἦταν πριν πολύ ἀπιστοι, δῆμιοι, ειδωλολάτρες, καί μετά πίστεψαν στον Χριστό καί μαρτύρησαν. Μερικούς τους ἔκοβαν την γλώσσα, γιά νά μή μιλάνε γιά τον Χριστό, καί με κομμένη γλώσσα μιλούσαν καλύτερα!

Κάθε μέρα ἔχουμε τόσους Ἄγιους πού εορτάζουν! Εἶναι ζωντανή ἢ παρουσία των – Ἀγίων. Καί ὅταν ἀκόμη εμεῖς δέν τους βρίσκουμε, ἐκεῖνοι μας βρίσκουν!

Πολλοί ἀσκητές στην ἔρημο, πού δέν ἔχουν ἡμερολόγιο καί δέν ξέρουν ποιος Ἄγιος γιορτάζει, λένε «Ἄγιοι τῆς ἡμέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ἡμῶν» καί παρουσιάζονται οἱ Ἄγιοι καί τους φανερώνουν καί το ὄνομα τους· καί μάλιστα εἶναι Ἄγιοι με δύσκολα ονόματα.

Κοιτάνε ὕστερα οἱ ἀσκητές το ἡμερολόγιο καί βλέπουν ὅτι γιορτάζουν ἐκείνη τήν ἡμέρα οἱ Ἄγιοι πού τους παρουσιάσθηκαν[6]. Αὐτό πῶς το βλέπετε;».

Μετά μου εἶπαν: «Γιατί πάνε οἱ Ἄγιοι στους καλογήρους καί δέν πάνε νά βοηθήσουν τον λαό πού ἔχει ἀνάγκη;». «Μέ τί ἦρθατε ἐδῶ, παλληκάρια; τά ρώτησα· μέ το αεροπλάνο;». «Ὁχι, μέ τό αυτοκίνητο», μού λένε.

«Ἐντάξει· στον δρόμο πού ἐρχόσασταν, πόσα προσκυνητάρια εἶδατε; Αὐτά δέν φύτρωσαν μέ τά πρωτοβρόχια. Βοηθήθηκαν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τους Ἄγιους και ἀπό ευλάβεια τα ἔφτιαξαν, και ἀνάβουν και τα κανδήλια. Οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι, ὅσο πετούν τά υλικά, τόσο ανεβαίνουν. Οἱ ὑλιστές, και αὐτοί κάτι ἀπολαμβάνουν φτιάχνουν π.χ. τόσα κύπελλα, παίρνουν τόσα χρήματα· ἄμα φτιάξουν περισσότερα,

παίρνουν περισσότερα. Εσείς μόνον την προπαγάνδα κάνετε και σταματάτε εκεί· δεν έχετε τίποτε να απολαύσετε. Είστε οί πίο ταλαίπωροι, διότι, όταν πετύχετε αυτό πού θέλετε, δεν θά έχετε κανένα άλλο ιδανικό, μόνον το βάσανο της μαρξιστικής σκλαβιάς». Στο τέλος μου είπαν: «Είσαι πολύ καλός άνθρωπος, δίκαιος, σοφός...».

Πάντως είτε το θέλουν οί άνθρωποι είτε δεν το θέλουν, θά ερθη καιρός πού όλοι θά πιστέψουν, γιατί θά φθάσουν σε αδιέξοδο και θά επέμβη ό Χριστός.

1. Ίω. 15,5.

2. Θεοτόκιο β' ήχου.

3. Βλ. Ματθ. 9,29 και Μάρκ. 9,23

4.Ψαλμ. 81,6

5. Πρβ. Ήσ.

6, 9-10. 6. Στις 3-6-1979, επειδή ό Γέροντας δέν θυμόταν ποιος Άγιος γιόρταζε εκείνη τήν ήμερα και δέν έβρισκε τά γυαλιά του, για να δή στό ημερολόγιο - μόλις τότε είχε έγκατασταθή στό Καλύβι «Παναγούδα» και ακόμη δέν είχε τακτοποιηθή - , έκανε κομποσχοίνι λέγοντας «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Τότε τόν επισκέφθηκε ό Άγιος Λουκιλλιανός πού γιορτάζει εκείνη τήν ήμερα και τού επανέλαβε τρεις φορές τό δύσκολο όνομα του.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΛΟΓΟΙ Β΄

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr